

اثر نوع و مقادیر مختلف کود پتاسیم بر صفات زراعی و فیزیولوژیک دو رقم گندم دوروم تحت شرایط تنفس شوری

سید محمدعلوی متین^۱، افراصیاب راهنمای^{۲*} و موسی مسکر باشی^۳

۱، ۲ و ۳- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار و دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

(تاریخ دریافت: ۹۳/۷/۱۲ - تاریخ پذیرش: ۹۴/۳/۴)

چکیده

به منظور بررسی نقش پتاسیم در تحمل به تنفس شوری دو رقم گندم دوروم (بهرنگ و یاواروس)، آزمایشی به صورت فاکتوربل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با سه تکرار تحت سطوح مختلف تیماری در دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز در سال ۱۳۹۱-۹۲ اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل شاهد بدون تنفس، تنفس شوری ۱۵۰ میلیمولا (از منبع سولفات کلرید سدیم)، تنفس شوری ۱۵۰ میلیمولا به همراه دو سطح ۳۰۰ و ۴۵۰ میلیگرم پتاسیم بر کیلوگرم خاک از منبع سولفات پتاسیم و دو سطح ۳۰ و ۴۵ میلیگرم پتاسیم بر کیلوگرم خاک از منبع نانو کلاس پتاسیم ۲۷ درصد بود. نتایج نشان داد که تنفس شوری سبب کاهش عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، هدایت روزنه‌ای، میزان سبزینگی، محتوای آب نسبی و غلظت K^+ (به ترتیب به میزان ۶۸، ۵۱، ۵۸، ۲۲، ۱۵ و ۶۱ درصد) و افزایش غلظت Na^+ برگ پرچم (۳/۹ برابر) در مقایسه با شاهد شد. در مقابل، کاربرد انواع مختلف پتاسیم تحت شرایط شوری، منجر به کاهش آثار نامطلوب شوری بر عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، هدایت روزنه‌ای، میزان سبزینگی، محتوای آب نسبی و غلظت K^+ (به ترتیب به میزان ۳۵، ۳۶، ۲۲، ۲۷، ۷ و ۳۵ درصد) و تجمع کمتر Na^+ (۲/۸ برابر) در مقایسه با شاهد شد. پاسخ ارقام گندم نیز به سطوح مختلف پتاسیم متفاوت بود، به طوری که در رقم بهرنگ سطوح دوم سولفات پتاسیم و نانو پتاس سبب کاهش عملکرد شد، ولی در رقم یاواروس عملکرد دانه تغییر نکرد. مقایسه دو رقم نیز نشان داد که رقم بهرنگ در پاسخ به شوری دارای تحمل بیشتری نسبت به رقم یاواروس بود. به طور کلی، به نظر می‌رسد که تحت شرایط تنفس شوری، پتاسیم از طریق کاهش آثار نامطلوب تجمع سدیم، تعدیل پتانسیل اسمزی و محتوای آب نسبی و افزایش هدایت روزنه‌ای و نیز حفظ محتوای کلروفیل، سبب حفظ فتوسنترز شده و از این طریق سبب کاهش آثار نامطلوب تنفس شوری بر عملکرد دانه گندم دوروم می‌شود.

واژه‌های کلیدی: عملکرد دانه، کلرید سدیم، محتوای آب نسبی، محتوای کلروفیل، هدایت روزنه‌ای

مقدمه

(*et al.*, 1995; Sairam and Srivastava, 2002

میزان کلروفیل کل گیاه را کاهش می‌دهد، در حالی که پتاسیم از طریق افزایش سطح برگ و میزان کلروفیل (Evans, 1983) و کاهش تولید گونه‌های اکسیژن واکنش‌گر (Shen *et al.*, 2000) در بهبود فتوسنتر نقش دارد. تنفس شوری، سبب کاهش محتوای آب نسبی گیاه نیز می‌شود (James *et al.*, 2002)، در حالی که پتاسیم نقش مهمی در حفظ محتوای آب نسبی در شرایط تنفس شوری دارد (Subbarao *et al.*, 2000). مطالعه آثار توأم شوری و کمبود پتاسیم بر صفات رشدی جو نشان داده است که کمبود پتاسیم، آثار منفی ناشی از شوری را در فرآیند فتوسنتر گیاه جو افزایش می‌دهد (Degl'Innocenti *et al.*, 2009). نتایج برخی از مطالعات نیز نشان داده است که کاهش تولید زیست توده ناشی از شوری، به طور قابل توجهی می‌تواند با کاربرد کود پتاسیم جرمان شود (Kaya *et al.*, 2001; Maser *et al.*, 2002). همچنین، آثار منفی تنفس شوری به ویژه بر فتوسنتر می‌تواند از طریق تأمین مقادیر کافی پتاسیم کاهش یابد (Sangakkara *et al.*, 2000). بنابراین، به نظر می‌رسد که مصرف پتاسیم در خاک‌های شور موجب افزایش تحمل گیاه به شوری می‌شود و علاوه بر رفع عالیم کمبود پتاسیم، آثار منفی شوری را نیز کاهش و عملکرد را افزایش می‌دهد.

امروزه استفاده از کودهای نانو در کشاورزی نویدبخش رهایی از محدودیت‌های فنی استفاده از کودها شده است. نانو کودها به دلیل آزادسازی آهسته و کنترل شده عناصر در ناحیه مناسبی از ریشه، راندمان مصرف بالایی دارند. بهبود کارایی جذب، افزایش راندمان به دلیل سرعت جذب بیشتر، عدم اتلاف کودها به وسیله آبشویی و جذب کامل کود توسط گیاه به دلیل رهاسازی عناصر غذایی با سرعت مطلوب در تمام طول فصل رشد، از ویژگی‌های مطلوب این کودها محسوب می‌شود. در این راستا، به نظر می‌رسد کودهای نانو پتانس به دلیل جذب سریع‌تر نسبت به کودهای پتاس، آثار سریع‌تری را از خود نشان می‌دهند. با درک بهتر عوامل موثر بر عملکرد در شرایط تنفس، می‌توان نسبت به مدیریت صحیح استفاده از کودها اقدام کرد. با توجه به نقش مهم پتاسیم در کاهش آثار نامطلوب شوری در گیاه، هدف از این آزمایش مقایسه کاربرد دو نوع کود پتاسیم بر برخی ویژگی‌های زراعی و فیزیولوژیک دو رقم گندم دوروم تحت شرایط تنفس شوری بود.

تنفس شوری یکی از تهدیدهای مهم در تولید پایدار محصولات زراعی در بسیاری از نقاط جهان است که از حضور بیش از اندازه یون‌ها ناشی می‌شود (Munns, 2002). پتاسیم نقش مهمی در افزایش تحمل گیاهان به تنفس‌های مختلف زیستی و غیرزیستی ایفا می‌کند و به نظر می‌رسد که توانایی گیاه برای حفظ نسبت بالای K^+/Na^+ سیتوسولی برای تحمل شوری گیاه حیاتی باشد (Shabala and Cuin, 2008). تا کنون تلاش‌های اصلی به نزد گران گیاهان زراعی در جهت بهبود این نسبت از طریق کاهش جذب Na^+ و نیز کاهش انتقال آن به اندام هوایی بوده است، در حالی که هموستانزی پتاسیم در بافت‌های گیاهی تحت شوری می‌تواند برای بهترادی به منظور تحمل شوری مورد استفاده قرار گیرد (Shabala and Cuin, 2008). در شرایط تنفس شوری بخش زیادی از عدم توازن یون‌ها ناشی از تجمع Na^+ و کاهش جذب K^+ و در نتیجه تغییر نسبت K^+/Na^+ است. افزایش غلظت K^+ در محیط ریشه ممکن است تنفس ناشی از وجود یون سدیم را تا حدودی خنثی کند (Maser *et al.*, 2002). در غلظت‌های بالای شوری، گیاهان با کنترل ورود و خروج یون‌ها، میزان غلظت Na^+ سیتوسولی را کاهش می‌دهند و با ثابت نگه داشتن غلظت K^+ ، نسبت Na^+/K^+ را پایین نگه می‌دارند (Francois *et al.*, 1986). ژنتیک‌هایی که پتاسیم بیشتری در برگ‌های خود تجمع می‌دهند، نسبت به شوری متحمل‌تر هستند (Rascio *et al.*, 2001).

غلظت‌های بالای Na^+ می‌تواند منجر به پیری زودرس برگ و کاهش فعالیت فتوسنتری شود و در نهایت میزان جذب کربن و عملکرد دانه را کاهش دهد (Husain *et al.*, 2004; James *et al.*, 2006).

تحمل به شوری عمدهاً مرتبط با افزایش توانایی حفظ نسبت بالای K^+/Na^+ در شرایط تنفس است (Poustini and Siosemardeh, 2004; Munns *et al.*, 2006). مهم‌ترین دلیل کاهش میزان جذب و فتوسنتر در شرایط تنفس، کاهش هدایت روزنه‌ای است که بلافاصله پس از آغاز تنفس شوری کاهش می‌یابد (James *et al.*, 2008; Rahnama *et al.*, 2010). تنفس شوری، سطح برگ و Netondo *et al.* (2004) و با افزایش فعالیت آنزیم کلروفیلаз (Rao, 2004) و افزایش میزان تجزیه کلروفیل از Hernandez (1981) طریق تولید بالای گونه‌های فعل اکسیژن (

مواد و روش‌ها

هر گلدان کاهش یافت. تیمار شوری در مرحله چهار برگی اعمال شد و تا ابتدای مرحله خمیری دانه تداوم یافت. گیاهان شاهد نیز با آب معمولی با هدایت الکتریکی ۲/۵ دسی زیمنس بر متر آبیاری شدند. هدایت الکتریکی خاک گلدان‌های تیمار شوری به صورت هفتگی با استفاده از Model, Level 1, (wtw, Weilheim, Germany Inolab) کنترل و با اضافه کردن آب خالص یا محلول نمک به میزان مطلوب در حدود ۱۴-۱۲ دسی زیمنس بر متر برای شوری ۱۵۰ میلی مولار حفظ شد. در پایان فصل رشد و پس از رسیدگی فیزیولوژیک دانه، برای هر تیمار ۱۵ بوته از سه تکرار برداشت شد و پس از قرار دادن در آون با دمای ۷۲ درجه سلسیوس به مدت ۴۸ ساعت، میزان عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک اندازه‌گیری شدند. ۲۱ روز پس از آغاز تیمار شوری هدایت روزنه‌ای به وسیله دستگاه پورومتر Delta-T Devices Ltd, Burwell, (Delta-T AP₄) (UK) بین ساعت ۱۰ صبح الی ۲ بعد از ظهر، میزان سبزینگی با استفاده از کلروفیل متر دستی SPAD-502, و Ritchie *et al.*, 1990 (al., 1990) اندازه‌گیری شد. غلظت یون‌های سدیم و پتاسیم برگ پرچم نیز پس از برداشت محصول به وسیله دستگاه فلیم فتوومتر و به روش هاما و ال-انانی (Hamada and EL-enany, 1994) اندازه‌گیری شدند. برای انجام تجزیه واریانس و مقایسه میانگین تیمارها از نرمافزار آماری SAS نسخه ۹/۱ و برای رسم نمودارها از نرمافزار Excel استفاده شد.

این تحقیق به صورت یک آزمایش گلدانی در قالب فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز در سال ۱۳۹۱-۹۲ اجرا شد. عامل‌های آزمایش شامل دو رقم گندم دوروم (بهرنگ و یاواروس) و شوری به همراه سطوح مختلف پتاسیم، شامل شاهد (بدون تنفس شوری) (C)، ۱۵۰ میلی مولار کلرید سدیم (S)، ۱۵۰ میلی مولار ۴۵۰ کلرید سدیم به همراه دو سطح STK₁ ۳۰۰ و STK₂ ۴۵۰ میلی گرم پتاسیم بر کیلوگرم خاک از منبع سولفات پتاسیم، ۱۵۰ میلی مولار کلرید سدیم به همراه دو سطح SNK₁ ۳۰ و SNK₂ ۴۵ میلی گرم پتاسیم بر کیلوگرم خاک از منبع نانوکلات پتاسیم ۲۷ درصد شرکت خضراء بود. این کود به صورت پودر جامد بوده و دارای ۲۷ درصد ماده مؤثره نانو پتاسیم کلاته شده است و مقدار مصرف آن به میزان دو در هزار به صورت محلول پاشی و ۵ تا ۱۰ کیلوگرم مصرف خاکی است. بذرهای یکنواخت پس از ضدغوفونی توسط قارچ‌کش ویتاواکس (یک در هزار) در گلدان‌های حاوی محلولی از خاک مزرعه و ماسه (با نسبت ۱:۲) در اوایل آذرباه کشت شدند. نیازهای کودی خاک با توجه به نتایج آزمون خاک (جدول ۱) و حدود بحرانی عناصر غذایی نیتروژن، فسفر و پتاسیم به خاک اضافه شد. جهت تأمین پتاسیم، میزان پتاسیم لازم تا رسیدن به سطح تیمار مورد نظر با توجه به وزن خاک گلدان‌ها محاسبه و به خاک گلدان‌ها اضافه شد. در هر گلدان، تعداد ۱۲ عدد بذر کشت شد که پس از استقرار گیاهچه‌ها، با تنک کردن آنها تعداد بوته‌ها به پنج بوته در

جدول ۱- برخی مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک گلدان‌ها

Table 1. Some physical and chemical characteristics of the pots soil

Soil texture	هدايت الکتریکی (دسي زيمنس بر متر) EC (dS.m ⁻¹)	بافت خاک	هدايت الکتریکی (دسي زيمنس بر متر)	نیتروژن (درصد) اسیدیته pH	N (%)	پتاسیم Fertilizer (میلی گرم بر کیلوگرم) P (mg.kg ⁻¹)	فسفر Organic matter (%) K (mg.kg ⁻¹)	مواد آلی (درصد) (میلی گرم بر کیلوگرم) Organic matter (%)
Sandy loam	7.5	3.21	11.8		0.038	0.53	135	

غلظت یون‌های Na^+ و K^+ در سطح احتمال یک درصد وجود داشت. بین ارقام نیز به جز عملکرد بیولوژیک و نسبت K^+/Na^+ برای غلظت Na^+ در سطح احتمال پنج درصد و سایر صفات در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی دار بود. آثار متقابل پتاسیم × رقم نیز بر عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک در سطح احتمال

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که بین سطوح پتاسیم در شرایط شوری تفاوت معنی‌داری از نظر عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، هدایت روزنه‌ای، محتوای آب نسبی، میزان سبزینگی (عدد SPAD)،

تفاوت معنی داری وجود نداشت و پاسخ عملکرد بیولوژیک در شرایط تنش شوری به همه سطوح پتاسیم یکسان بود (شکل ۱-۱b).

در رقم یاواروس منطبق با پاسخ عملکرد دانه، کاهش عملکرد بیولوژیک در شرایط شوری همراه با تجمع بیشتر Na^+ در این رقم بود. اگرچه کاهش عملکرد بیولوژیک در مقایسه با عملکرد دانه محسوس تر بود. کاهش بیشتر تعداد پنجه رقم یاواروس در شرایط شوری دلیل اصلی کاهش وزن خشک اندام هوایی این رقم در مقایسه با رقم بهرنگ بود (نتایج نشان داده نشده است). پتاسیم از طریق کاهش اثرات منفی ناشی از وجود یون Na^+ سبب بهبود وضعیت عملکرد بیولوژیک در شرایط شوری گردید و وجود همبستگی مثبت و معنی دار بین عملکرد بیولوژیک با میزان تجمع یون K^+ برگ ها مؤید اثرات مثبت این عنصر بر کاهش اثرات منفی ناشی از تنش شوری است (Rascio *et al.*, 2001).

هدایت روزنها

هدایت روزنها که به عنوان شاخص مهم تعیین تنش اسمزی و از مهم ترین عوامل محدود کننده فتوسنتز در شرایط تنش است، در هر دو رقم در اثر تنش شوری James *et al.*, 2008; Rahnama *et al.*, 2010). اگرچه علی رغم وجود تفاوت معنی دار در میزان هدایت روزنها برگ پرچم بین دو رقم در تیمار شاهد، میزان کاهش این پارامتر در شرایط شوری برای هر دو رقم تقریباً یکسان بود. کاربرد پتاسیم در شرایط تنش شوری در هر دو سطح و فرم پتاسیم به طور معنی داری سبب بهبود این پارامتر (با تأثیر مثبت بیشتر در سطح اول) در مقایسه با تیمار شوری بدون کاربرد پتاسیم شد. به عبارت دیگر، اعمال سطوح بالای پتاسیم سبب کاهش هدایت روزنها نسبت به سطوح پایین تر پتاسیم شد و این امر در Shariati et al., 2011). به نظر می رسد سطوح بالای پتاسیم از طریق ایجاد اثرات اسمزی در محیط خارج ریشه سبب ایجاد تنش اسمزی در محیط اطراف ریشه گردیده و از این طریق سبب بسته شدن روزنها و کاهش هدایت روزنها شده است (Rahnama *et al.*, 2010).

کاربرد پتاسیم برای رقم بهرنگ آثار مطلوب تری از نظر افزایش هدایت

یک درصد و هدایت روزنها و غلظت پتاسیم در سطح احتمال پنج درصد معنی دار بود، در حالی که در سایر صفات، اثر متقابل معنی داری وجود نداشت (جدول ۲).

عملکرد دانه

با اعمال تنش شوری عملکرد دانه به طور معنی داری در هر دو رقم کاهش یافت (شکل ۱-a). کاربرد پتاسیم در شرایط تنش شوری در هر دو سطح سبب افزایش عملکرد هر دو رقم نسبت به تیمار تنش شوری بدون کاربرد پتاسیم شد، اما پاسخ ارقام به کاربرد پتاسیم در شرایط تنش شوری یکسان نبود. در رقم بهرنگ این افزایش در سطح اول سولفات پتاسیم و نانوپتاس به طور معنی داری بیشتر از سطح دوم بود، در حالی که در رقم یاواروس کاربرد پتاسیم در تمامی سطوح به یک اندازه سبب بهبود عملکرد شد (شکل ۱-a). کاهش فعالیت منبع متأثر از تجمع Na^+ در برگ ممکن است تجمع مواد فتوسنتزی را در دانه کاهش دهد و ارقام حساس به تنش با تجمع بالاتر - Na^+ در مقایسه با ارقام متحمل، بیشتر تحت تأثیر تنش Husain *et al.*, 2003, 2004; James *et al.*, 2006 کاهش فعالیت فتوسنتزی و جذب کربن که از پیری زودرس برگ و کاهش دوام برگ در Husain *et al.*, 2003; James *et al.*, 2006 ایجاد شده است (Degl'Innocenti, 2009)، با استفاده از کاربرد پتاسیم در شرایط شوری تا حدودی بهبود یافت و پتاسیم با کاهش آثار اسمزی و جذب بهتر آب در سلول گیاه اثرات تنش وارد به گیاه را کاهش داد و سبب افزایش عملکرد گردید.

عملکرد بیولوژیک

تنش شوری بر عملکرد بیولوژیک تأثیر نامطلوبی داشت و کاهش معنی داری در هر دو رقم نمایان گردید، این کاهش در رقم یاواروس تا حدودی بیشتر از رقم بهرنگ بود (شکل ۱-b). کاربرد پتاسیم عملکرد بیولوژیک هر دو رقم را در شرایط شوری به طور معنی داری افزایش داد و کاهش عملکرد را در شرایط تنش تعدیل کرد. عملکرد بیولوژیک رقم بهرنگ در سطح دوم هر دو تیمار سولفات پتاسیم و نانوپتاس در مقایسه با سطح اول کمتر بود، در حالی که در رقم یاواروس بین سطوح مختلف سولفات پتاسیم و نانوپتاس از نظر عملکرد بیولوژیک

بین سطوح مختلف پتاسیم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۳، شکل ۳-a).
پژوهش‌گران دیگر نیز گزارش کرده‌اند که تنش سوری محتوی آب نسبی را به طور معنی‌داری کاهش می‌دهد (James *et al.*, 2002; Rivelli *et al.*, 2002) نقش مهمی در افزایش محتوای آب نسبی در شرایط تنش سوری ایفا می‌کند (Subbarao *et al.*, 2000; Mokhammed *et al.*, 2006) توانایی زیادی در تجمع یون‌های معدنی نظیر پتاسیم دارند و این توانایی آن‌ها را قادر به کاهش بیشتر پتانسیل اسمزی سلول‌ها کرده و در نتیجه باعث جذب بیشتر آب از سلول‌های ریشه و حفظ میزان آب و نسبت بالاتر K^+/Na^+ در بافت تحت تنش می‌شود (Mokhammed *et al.*, 2006). به هر حال، با کاربرد تیمارهای پتاسیم و افزایش میزان پتاسیم برگ در هر دو رقم، محتوای آب نسبی به طور مستقل از میزان غلظت پتاسیم و به طور یکسان در تمام تیمارهای پتاسیم در هر دو رقم افزایش یافت.

غلظت یون Na^+

تجمع سدیم در بافت‌ها و اندام‌های گیاهی در مواجهه با سوری کاملاً مشهود است. مقایسه میانگین‌ها نیز افزایش معنی‌دار غلظت Na^+ برگ پرچم هر دو رقم را نشان داد و مقدار آن در رقم یاواروس به مراتب بیشتر از رقم بهرنگ بود. کاربرد پتاسیم سبب کاهش قابل توجه غلظت Na^+ برگ پرچم در شرایط تنش سوری شد (جدول ۳). بیشترین کاهش غلظت Na^+ در تیمار ۴۵ میلی‌گرم نانو پتاس مشاهده شد. غلظت Na^+ در تیمارهای نانوپتاس در هر دو رقم کمتر از تیمارهای سولفات پتاسیم بود و به نظر می‌رسد نانوپتاس به دلیل جذب سریع‌تر خود تأثیر بیشتری در کاهش غلظت Na^+ برگ پرچم داشته است (شکل ۳-b).

مشخص شده که در مکان‌های جذب این دو یون در غشای پلاسمایی یک رقابت مستقیم وجود دارد و افزایش جذب K^+ می‌تواند مانع از عبور Na^+ از محلول خارجی به گیاه شود (Epstein, 1966). در تحقیق حاضر نیز افزایش سطح تیمار پتاسیم سبب افزایش میزان جذب K^+ توسط گیاه شده و به دنبال آن میزان جذب Na^+ کاهش یافته است.

روزنہای در شرایط سوری در مقایسه با رقم یاواروس داشت (شکل ۲-a). با کاهش هدایت روزنہای، میزان فتوسنتر نیز کاهش می‌یابد و در نتیجه سبب کاهش تولید ماده خشک و عملکرد دانه می‌شود. پتاسیم نقش مهمی در فرایند آب‌گیری، باز و بسته شدن روزنہها، تعادل یونی و تنظیم اسمزی گیاه تحت شرایط خشکی دارد. از این‌رو، گیاهان با محتوی پتاسیم بالاتر سازگاری بیشتری با تنش خشکی نشان می‌دهند (Ashraf and Bhatti, 1998). بنابراین، پتاسیم سبب تخفیف آثار تنش اسمزی ناشی از سوری می‌شود.

میزان سبزینگی (عدد SPAD)

میزان سبزینگی، کاهش معنی‌داری در اثر تنش سوری نشان داد و کاربرد هر دو تیمار سولفات‌پتاسیم و نانوپتاس در شرایط سوری به یک میزان سبب افزایش معنی‌دار میزان سبزینگی هر دو رقم شد (شکل ۲-b). تنش سوری محتوای کلروفیل (Sairam and Srivastava, 2002) سطح برگ و میزان سبزینگی (Netondo *et al.*, 2004) را کاهش می‌دهد. تفاوت ژنتیکی در میزان هدایت روزنہای و در نتیجه میزان فتوسنتر برگ ممکن است با میزان کلروفیل آن در شرایط تنش سوری مرتبط باشد (Husain *et al.*, 2003). به نظر می‌رسد پتاسیم با بهبود هدایت روزنہای در شرایط تنش و ممانعت از تجزیه کلروفیل توسط تولید گونه‌های فعال اکسیژن می‌تواند نقش مؤثری در افزایش محتوای کلروفیل در شرایط سوری داشته باشد. از دیگر سوی پتاسیم با افزایش سطح برگ‌ها و بالا بردن میزان کلروفیل موجب افزایش ظرفیت فتوسنتری می‌شود (Evans, 1983).

محتوای آب نسبی

محتوای آب نسبی برگ به عنوان معیاری قابل اعتماد برای اندازه‌گیری وضعیت آب گیاه (Schonfield *et al.*, 1988) و شاخصی مرتبط با فتوسنتر و عملکرد بالا (Arzani, 2008)، در شرایط تنش سوری به طور معنی‌داری کاهش یافت و این کاهش در رقم یاواروس تا حدودی بیشتر از رقم بهرنگ بود. کاربرد پتاسیم در شرایط تنش سوری به طور معنی‌داری سبب افزایش محتوای آب نسبی برگ پرچم به خصوص در رقم بهرنگ شد، اگرچه

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس اثر سطوح مختلف پتانسیم بر صفات مورد مطالعه در دو رقم گندم دوروم تحت شرایط تنفس شوری

Table 2. Analysis of variance for the effect of different levels of potassium on the studied traits of two durum wheat varieties under salinity stress conditions

Source of variation	منابع تغییرات	درجه آزادی df	Mean square						میانگین مربعات		
			عملکرد دانه Grain yield	عملکرد بیولوژیک Biomass	هدایت روزنها Stomatal conductance	SPAD SPAD index	شاخص آب نسبی Relative water content	محتوای آب نسبی	غلظت سدیم Na ⁺ concentration	غلظت سدیم K ⁺ concentration	نسبت پتانسیم به سدیم K ⁺ /Na ⁺ ratio
Variety (V)	رقم	1	0.021**	0.046 ^{ns}	23870**	13.12**	135.020**	0.158*	5.700**	1.290*	
Salinity (S)	شوری	5	0.211**	1.620**	27969**	100.7**	100.070**	9.900**	46.730**	60.730**	
V×S	رقم×شوری	5	0.012**	0.182**	1026*	0.830 ^{ns}	1.320 ^{ns}	0.052 ^{ns}	2.460**	0.700 ^{ns}	
Error	خطای آزمایش	24	0.002	0.039	386	0.687	5.502	0.025	0.624	0.357	
CV (%)	(%). ضریب تغییرات	-	6.1	8.1	7.5	1.6	2.7	4.6	9.5	18	

^{ns}, * و **: به ترتیب غیرمعنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

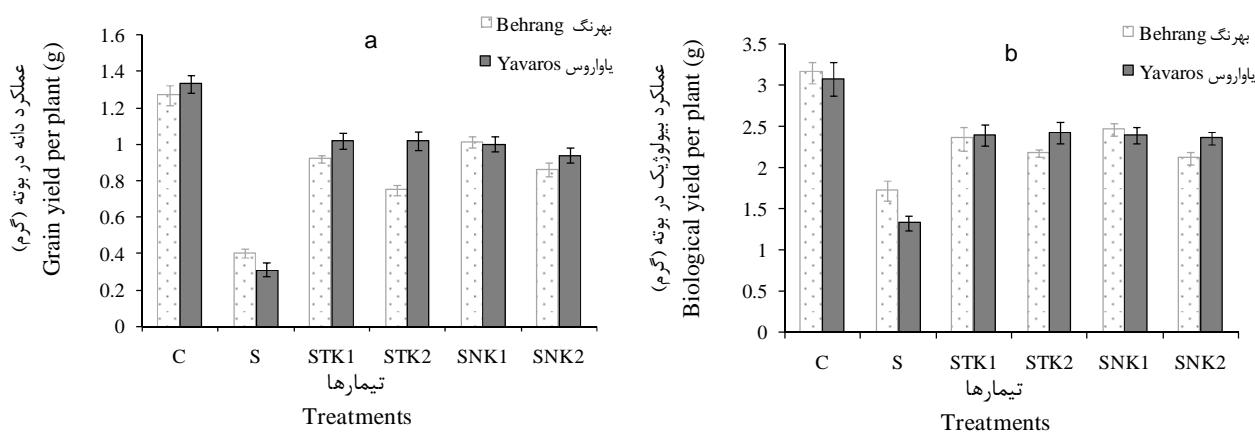
جدول ۳- تأثیر سطوح مختلف پتانسیم بر برخی صفات فیزیولوژیک دو رقم گندم دوروم در شرایط تنفس شوری

Table 3. Effect of different levels of potassium on some physiological characteristics of two durum wheat varieties under salt stress conditions

Variety	رقم	SPAD SPAD index	محتوای آب نسبی (درصد) Relative water content (%)	غلظت سدیم	
				(میلی گرم بر گرم وزن خشک) Na ⁺ concentration (mg.g ⁻¹ dry weight)	نسبت پتانسیم به سدیم K ⁺ /Na ⁺ ratio
Behrang	بهرنگ	51.51b	78.88a	3.49b	3.09a
Yavaros	یاوروس	52.72a	75.01b	3.63a	3.47a
Salinity	شوری				
C		56.07a	82.16a	1.33e	9.60a
S		44.13c	69.63c	5.25a	0.96d
STK ₁		52.60b	77.91b	4.17b	1.65cd
STK ₂		53.45b	77.92b	3.66c	2.66b
SNK ₁		53.48b	77.66b	3.65c	1.83c
SNK ₂		52.95b	76.1b	3.31d	2.96b

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر ستون و برای هر فاکتور، اختلاف معنی داری با آزمون LSD در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

Means followed by the same letters in each column and factor are not significantly different by LSD test at 5% probability level.

شکل ۱- تاثیر سطوح مختلف نانوپتاس و سولفات پتاسیم بر گندم دوروم در شرایط تنفس شوری، (a) عملکرد دانه، (b) عملکرد بیولوژیک.
نیسانگرهای میله‌ای خطا ایستاداره سه تکرار است.

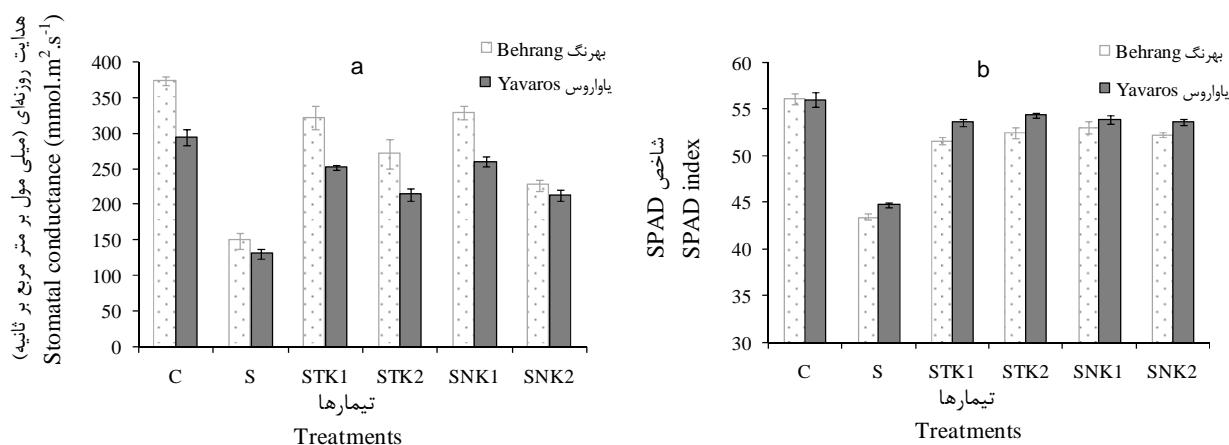
Figure 1. Effect of different levels of nano-potassium and potassium sulfate on durum wheat under salt stress conditions, (a) grain yield, (b) biological yield. Indicator bars are standard error of the estimates.

نسبت K^+/Na^+
 انتخاب پذیری K^+/Na^+ در گیاهان بافت‌های گیاهی به عنوان یکی از شاخص‌های مهم برای تفکیک گونه‌های متتحمل از حساس به شوری گزارش شده است (Poustini and Siosemardeh, 2004). این ویژگی به عنوان یکی از سازوکارهای فیزیولوژیکی مهم ایجاد تحمل به شوری (Baibordi *et al.*, 2010)، در شرایط تنفس شوری به ویژه در رقم یavaros کاهش یافت. در مقابل، کاربرد پتاسیم در هر چهار سطح به طور مؤثری سبب افزایش این نسبت شد (جدول ۲) و منطبق با نتایج K^+ این افزایش در سطوح دوم تیمارهای پتاسیم به ویژه برای رقم یavaros نسبت به رقم behrang بیشتر از سطوح پایین‌تر آن بود (شکل ۳).

رقم behrang در شرایط تنفس شوری در مقایسه با یavaros دارای میزان K^+ بالاتر و Na^+ پایین‌تر و در نتیجه نسبت بالاتری از K^+/Na^+ بود. در غلظت‌های بالای شوری، گیاه با کنترل ورود و خروج یون‌ها، میزان غلظت Na^+ درون سیتوپلاسم را کاهش داده و با ثابت نگهداشت غلظت یون K^+ ، نسبت K^+/Na^+ را پایین نگه می‌دارد (Francois *et al.*, 1986). علاوه بر این، در محیط شور، پتاسیم به تنها یی و یا در ترکیب با فسفر و کلسیم سبب افزایش نسبت K^+/Na^+ در برگ‌ها، ساقه و ریشه می‌شود و این افزایش جذب K^+ می‌تواند یک رقابت مستقیم بین K^+ و Na^+ در مکان‌های جذب در غشاء پلاسمایی ایجاد کند (Epstein, 1966).

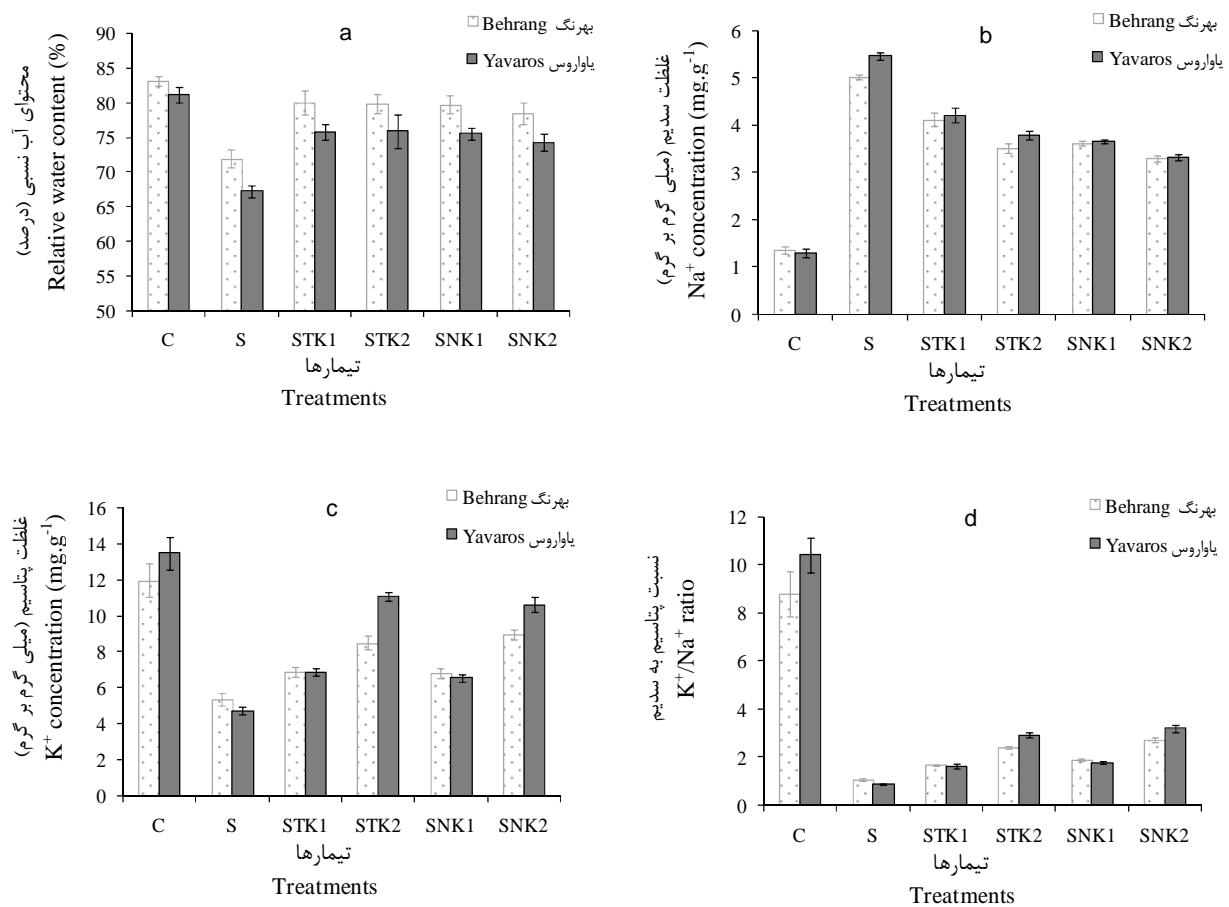
غلظت یون K^+
 بر خلاف غلظت Na^+ ، تنفس شوری به طور تقریباً یکسان سبب کاهش معنی‌دار غلظت K^+ برگ پرچم هر دو رقم شد. جذب یون Na^+ به شدت با جذب یون K^+ رقابت می‌کند و در شرایط تنفس شوری سبب کاهش جذب یون K^+ در ریشه می‌شود. کاربرد پتاسیم طی تنفس شوری به طور معنی‌داری سبب افزایش غلظت پتاسیم ارقام شد و این افزایش در سطوح دوم سولفات‌پتاسیم و نانوپتاسیم به ویژه در رقم یavaros نسبت به رقم behrang بیشتر بود، در حالی که در سطح اول تیمار پتاسیم، تقاضا معنی‌داری بین دو رقم از نظر غلظت پتاسیم وجود نداشت (شکل ۳).

کاهش غلظت K^+ بافت‌های هوایی گیاه در شرایط تنفس شوری در مطالعات دیگر نیز گزارش شده است (Wei *et al.*, 2003). گونه‌های گیاهی علاوه بر تجمع یون Na^+ از لحاظ جذب و تجمع K^+ نیز تفاوت ژنتیکی دارند، به طوری که تنوع ژنتیکی در جذب Na^+ تأثیر مثبت بر جذب K^+ دارد و در حقیقت جذب و انتقال Na^+ و K^+ مستقل نیست. در تیمار تنفس شوری رقم behrang با تجمع K^+ بیشتر نسبت به رقم یavaros عملکرد دانه بالاتری داشت که حاکی از آن است که ژنتیک‌های دارای توانایی بالاتر تجمع پتاسیم در برگ‌ها نسبت به شوری متتحمل‌تر هستند (Rascio *et al.*, 2001).

شکل ۲- تأثیر سطوح مختلف نانو پتاس و سولفات پتاسیم بر گندم دوروم تحت شرایط تنفس شوری، (a) هدایت روزنای، (b) میزان سبزینگی یا شانخ SPAD. نشانگرهای میله‌ای خطای استاندارد برآورد هستند.

Figure 2. Effect of different levels of nano-potassium and potassium sulfate on durum wheat under salt stress conditions, (a) stomatal conductance, (b) SPAD index. Indicator bars are standard error of the estimates.

شکل ۳- تأثیر سطوح مختلف نانو پتاس و سولفات پتاسیم بر گندم دوروم تحت شرایط تنفس شوری، (a) محتوی آب ننسی، (b) غلظت سدیم، (c) غلظت پتاسیم، (d) نسبت پتاسیم به سدیم. نشانگرهای میله‌ای خطای استاندارد برآورد است.

Figure 3. Effect of different levels of nano-potassium and potassium sulfate on durum wheat under salt stress conditions, (a) relative water content, (b) Na⁺ concentration, (c) K⁺ concentration, (d) K⁺/Na⁺ ratio. Indicator bars are standard error of the estimates.

فتوصیتی، تفاوت چندانی بین کودهای نانو پتاس و پتاس معمولی مشاهده نشد، از این‌رو به نظر می‌رسد که تنها بهره اقتصادی این مواد، مقادیر پایین مصرف آن‌ها در خاک باشد. نکته نگران کننده و قابل تأمل در استفاده از این کودها، عدم شناخت کافی از وضعیت این عناصر در محیط زیست، کیفیت مواد غذایی و سلامت انسان است که بدون شک نیاز به بررسی دقیق‌تر دارد و از این‌رو پیشنهاد می‌شود که مقادیر پتابسیم دانه نیز مورد بررسی قرار گیرد.

در مجموع با توجه به پاسخ‌های رشدی و فیزیولوژیک این تحقیق، رقم بهرنگ دارای تحمل به شوری بالاتری در مقایسه با رقم یاوروس بود. به نظر می‌رسد پتابسیم با کاهش آثار نامطلوب تجمع سدیم، تعديل پتابسیل اسمزی و محتوای آب نسبی و افزایش هدایت روزنگار و نیز جلوگیری از کاهش محتوای کلروفیل، سبب حفظ فتوسترنز در شرایط تنش شوری شده و از این طریق سبب کاهش آثار تنش شوری بر عملکرد دانه ارقام گندم می‌شود. با توجه به این که از نظر خصوصیات عملکردی و

References

- Alizadeh, A. 2011.** Effect of potassium on biomass content, carbohydrate and grain filling period in two wheat cultivars (*Triticum aestivum* L.) in Ahwaz conditions. M. Sc. Dissertation, Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran. (In Persian).
- Arzani, A. 2008.** Improving salinity tolerance in crop plants: Biotechnological view. **In Vitro Cellular and Developmental Biology-Plant** 44: 373-383.
- Ashraf, M. and Bhatti, S. A. 1998.** Nutritional imbalance in wheat genotypes growth at soil water stress. **Plant Physiology** 20: 307-310.
- Baibordi, A., Seidtabtabai, S. J. and Ahmadof, A. 2010.** NaCl salinity effect on qualitative, quantitative and physiological attributes of winter canola (*Brassica napus* L.) cultivars. **Journal of Water and Soil** 24: 334-346. (In Persian).
- Degl'Innocenti, E., Hafsi, C., Guidi, L. and Navari-Izzo, F. 2009.** The effect of salinity on photosynthetic activity in potassium-deficient barley species. **Journal of Plant Physiology** 166: 1968-1981.
- Epstein, E. 1966.** Dual pattern of ion absorption by plant cells and by plants. **Nature** 212: 1324-1327.
- Evans, J. R. 1983.** Nitrogen and photosynthesis in the flag leaf of wheat (*Triticum aestivum* L.). **Plant Physiology** 72 (2): 297-302.
- Francois, L. E., Maas, E. V., Donovan, T. J. and Youngs, V. L. 1986.** Effect of salinity on grain yield and quality, vegetative growth and germination of semi-dwarf and durum wheat. **Agronomy Journal** 78: 1053-1058.
- Hamada, A. M. and EL-Enany, A. E. 1994.** Effect of NaCl salinity on growth, pigment and mineral element contents, and gas exchange of broad bean and pea plants. **Biologia Plantarum** 36: 75-81.
- Hernandez, J. A., Olmos, E., Corpas, F. J., Sevilla, F. and Del-Rio, L. A. 1995.** Salt induced oxidative stress in chloroplast of pea plants. **Plant Science** 105: 151-167.
- Husain, S., Munns, R. and Condon, A. G. 2003.** Effect of sodium exclusion trait on chlorophyll retention and growth of durum wheat in saline soil. **Australian Journal of Agricultural Research** 54: 589-597.
- Husain, S., Von Caemmerer, S. and Munns, R. 2004.** Control of salt transport from roots to shoots of wheat in saline soil. **Functional Plant Biology** 31: 1115-1126.
- James, R. A., Caemmerer, S. A., Condon, A. G., Zwaet, A. B. and Munns, R. 2008.** Genetic variation in tolerance to the osmotic stress component of salinity stress in durum wheat. **Functional Plant Biology** 35: 111-123.
- James, R. A., Davenport, R. J. and Munns, R. 2006.** Physiological characterization of two genes for Na^+ exclusion in durum wheat, *Nax1* and *Nax2*. **Plant Physiology** 142: 1537-1547.
- James, R. A., Rivelli, A. R., Munns, R. and Caemmerer, S. V. 2002.** Factors affecting CO_2 assimilation, leaf injury and growth in salt-stressed durum wheat. **Functional Plant Biology** 29: 1393-1403.
- Kaya, C., Kirnak, H. and Higgs, D. 2001.** Enhancement of growth and normal growth parameters by foliar application of potassium and phosphorus in tomato cultivars grown at high (NaCl) salinity. **Journal of Plant Nutrition** 24 (2): 357-367.

- Maser, P., Gierth, M. and Schroeder, I. J.** 2002. Molecular mechanisms of potassium and sodium uptake in plant. **Plant and Soil** 247: 43-54.
- Mokhamed, A. M., Raldugina, G. N., Kholodova V. P. and Kuznetsov, VI.V.** 2006. Osmolyte accumulation in different rape genotypes under sodium chloride salinity. **Russian Journal of Plant Physiology** 53: 649-655.
- Munns, R.** 2002. Comparative physiology of salt and water stress. **Plant, Cell and Environment** 25: 239-250.
- Munns, R., James, R. A. and Lauchli, A.** 2006. Approaches to increasing the salt tolerance of wheat and other cereals. **Journal of Experimental Botany** 57: 1025-1043.
- Netondo, G. W., Onyango, J. C. and Beck, E.** 2004. Sorghum and salinity: I. Response of growth, water relations, and ion accumulation to NaCl salinity. **Crop Science** 44: 797-805.
- Poustini, K. and Siosemardeh, A.** 2004. Ion distribution in wheat cultivars in response to salinity stress. **Field Crops Research** 85: 125-133.
- Rahnama, A., James, R. A., Poustini, K. and Munns, R.** 2010. Stomatal conductance as a screen for osmotic stress tolerance in durum wheat growing in saline soil. **Functional Plant Biology** 37: 255-269.
- Rascio, A., Russo, M., Mazzucco, L., Platani, C., Nicastro, G. and Di-Fonzo, N.** 2001. Enhanced osmotolerance of a wheat mutant selected for potassium accumulation. **Plant Science** 160: 441-448.
- Rao, G. G. and Rao, G. R.** 1981. Pigment composition and chlorophyllase activity in pigeon pea (*Cajanus indicus* speng) and Gingelley (*Sesamum indicum* L.) under NaCl salinity. **Indian Journal of Experimental Biology** 19: 768-770.
- Ritchie, S. W., Nguyen, H. T. and Haloday, A. S.** 1990. Leaf water content and gas exchange parameters of two wheat genotypes differing in drought resistance. **Crop Science** 30: 105-111.
- Rivelli, A. R., James, R. A., Munns, R. and Condon, A. G.** 2002. Effect of salinity on water relations and growth of wheat genotypes with contrasting sodium uptake. **Functional Plant Biology** 29: 1065-1074.
- Sairam, R. K. and Srivastava, G. C.** 2002. Changes in antioxidant activity in sub-cellular fractions of tolerant and susceptible wheat genotypes in response to long term salt stress. **Plant Science** 162: 897-904.
- Sangakkara, U. R., Frehner, M. and Nosberger, J.** 2000. Effect of soil moisture and potassium fertilizer on shoot water potential, photosynthesis and partitioning of carbon in mung bean and cowpea. **Journal of Agronomy and Crop Science** 185: 201-207.
- Schonfield, M. P., Richard, J. C., Carver, B. P. and Mornhi, N. W.** 1988. Water relations in winter wheat as drought resistance indicators. **Crop Science** 28: 526-531.
- Shabala, S. and Cuin, T. A.** 2008. Potassium transport and plant salt tolerance. **Physiologia Plantarum** 133: 651-669.
- Shen, W., Nada, K. and Tachibana, S.** 2000. Involvement of polyamines in the chilling tolerance of cucumber cultivars. **Plant Physiology** 124: 431-439.
- Subbarao, G. V., Chauhan, Y. S. and Johansen, C.** 2000. Patterns of osmotic adjustment in pigeon pea: Its importance as a mechanism of drought resistance. **European Journal of Agronomy** 12: 239-249.
- Wei, W., Bilsborrow, P. E., Hooley, P., Fincham, D., Lombi, A. E. and Forster, B. P.** 2003. Salinity induced differences in growth, ion distribution and partitioning in barley between the cultivar Maythorpe and its derived mutant Golden Promise. **Plant and Soil** 250: 183-191.

Effects of type and rate of potassium fertilizer on agronomic and physiological traits of two durum wheat varieties under salt stress

Seyed Mohammad Alavi Matin¹, Afrasyab Rahnama^{2*} and Mousa Meskarbashi³

1, 2 and 3. M. Sc. Student, Assist. Prof. and Assoc. Prof., respectively, Dept. of Agronomy and Plant Breeding, Shahid Chamran University of Ahvaz, Iran

(Received: October 4, 2014- Accepted: May 25, 2015)

Abstract

To evaluate the role of potassium on salt tolerance of two durum wheat varieties, Behrang and Yavaros, a pot experiment was carried out as factorial experiment based on completely randomized design with three replications in College of Agriculture, Shahid Chamran University of Ahvaz, in 2013-2014. The experimental treatments were control, NaCl 150 mM, NaCl 150 mM together with two levels of 300 and 450 mg of potassium sulfate per 1 kg soil and two levels of 30 and 45 mg of potassium nano chelate 27% per 1 kg soil. Results showed that salinity stress lead to decreasing 68%, 51%, 58%, 22%, 15% and 61% of the grain yield, biological yield, stomatal conductance, greenness index, relative water content and K⁺ concentration, respectively, and increasing 3.9 fold of the Na⁺ concentration of flag leaf compared with control treatment. In contrast, the application of different types of potassium under salinity condition alleviated the negative effects of salt stress on grain yield, biological yield, stomatal conductance, greenness index, relative water content and K⁺ concentration (25, 27, 22, 36, 7 and 35%, respectively), and was caused the lower Na⁺ accumulation (2.8 fold) compared with control. The variety responses to different levels of potassium were different, so that the second levels of potassium sulfate and nano potassium in Behrang variety caused to decrease the grain yield, while the grain yield of Yavaros variety was not affected. Results showed that Behrang variety was more tolerant than Yavaros in response to salinity. Generally, the application of potassium under salinity conditions was caused to maintain photosynthesis by adjusting the osmotic potential and relative water content and increasing the stomatal conductance as well as preventing loss chlorophyll, hereby reduces the salinity effects on yield performance of the durum wheat.

Keywords: Chlorophyll content, Grain yield, Relative water content, Salinity stress, Sodium chloride, Stomatal conductance

*Corresponding author: a.rahnama@scu.ac.ir